Strażak Śląski

Organ Okręgu Śląskiego Zw. Straży Pożarnych R. P.

Wychodzi każdego miesiąca.

Jeden za wszystkich — wszyscy za jednego!

Rok VIII. **Katowice, kwiecień 1935 r.** **Nr. 4.**

Prenumerata całoroczna zł 5.— | Adres Administracji: Katowice, Wojewódzka 5, telef. 340-70, konto P. K. O. 303.408. Adres Redakcji: Cieszyn, Konwiktowa 12. | Cena pojedyńczego egz. 30 gr.

Po uchwaleniu nowej Konstytucji.

Państwo Polskie jest wspólnem dobrem wszystkich obywateli.

Wskrzeszone walką i ofiarą najlepszych swoich synów, ma być przekazywane w spadku dziejowym z pokolenia na pokolenie.

Każde pokolenie obowiązane jest wysiłkiem własnym wzmóc siłę i powagę Państwa.

Za spełnienie tego obowiązku odpowiada przed potomnością swoim honorem i swojem sumieniem.

Powyższą treścią rozpoczyna się nowa Ustawa Konstytucyjna, uchwalona przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 23 marca b. r.

Pożółkłe karty historji przedrozbiorowej Rzeczypospolitej nakazywały nam czuwać, abyśmy nie popełnili tych błędów, za które przodkowie nasi zapłacili największą ceną, bo utratą wolności i niepodległości.

Wysuwane hasła w kierunku nadania Państwu zdrowych podwalin, dających możność wzmocnić siłę Państwa na zewnątrz i nasze bezpieczeństwo, przyobleczono w formę ustawodawczą, nadając im majestat prawa.

Jakie są dążenia nowej Konstytucji? Pragnie się oprzeć na szlachetnych elementach polskiej duszy, najlepsze z narodu wartości na wierzch wydobyć i zespolić je w pracy dla Państwa. Broni ogół społeczny i Państwo przed działaniem złych jednostek, usprawnia aparat państwowy. Nadaje godność realną i siłę władzy Państwowej. Ma szukać oparcia nie w przymusie, lecz w miłości obywateli, dla których chce być Państwem silnem i sprawiedliwem.

Nowa Konstytucja wprowadza zasadę niepodzielności władzy. Stawia ona na czele Państwa Prezydenta Rzeczypospolitej, który jest czynnikiem nadrzędnym.

Wyraziste rozgraniczenie kompetencji Rządu i władz ustawodawczych upoważnia Rząd do rządzenia, a nie Sejm, który jest powołany do uchwalania ustaw i kontroli nad Rządem.

Przez ograniczenie nietykalności poselskiej, ślubowanie poselskie odzyska obecnie swój sens istotny.

Nowa Konstytucja wzmacnia Państwo, lecz nie kosztem praw demokratycznych swych obywateli. Mają oni możność nadal współpracować na rzecz najwyższego dobra, jakiem jest własne niepodległe Państwo.

Wypróbowany odłam społeczeństwa, zrzeszony w szeregach strażackich, który niejednokrotnie przez swoją bezinteresowną pracę dla ogółu dowiódł, że nie obojętnie przechodzi koło zagadnień mających na celu dobro Państwa i społeczeństwa, winien ze spotęgowaną energją w tych nowych ramach ustrojowych dla Polski pracować.

A. M.

Abonujcie „Strażaka Śląskiego“!

Dział urzędowy.

Przyjęcie wzorowego statutu i zarejestrowanie Ochotniczych Straży Pożarnych.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych rozporządzeniem z dnia 14 stycznia 1935 r., ogłoszonem w Dzienniku Ustaw R. P. Nr. 7, poz. 35, ustalił statut wzorowy dla Stowarzyszeń Ochotniczych Straży Pożarnych. Stosownie do § 2 wspomnianego Rozporządzenia oraz art. 11 ustawy o ochronie przed pożarami i innemi klęskami z dn. 13. III. 1934 4r. wszystkie Stowarzyszenia Ochotniczych Straży Pożarnych w terminie do dnia 1 czerwca 1935 r. winny dostosować swe statuty do wspomnianego wyżej wzorowego, przyczem opłata za zgłoszenie o rejestracji została w drodze wyjątku obniżona do wysokości 1 zł od straży.

Rejestracja nowych statutów przeprowadzona będzie zbiorowo, przyczem podania o rejestrację winny być wnoszone do Starostwa za pośrednictwem właściwego Oddziału Powiatowego Związku.

Przy wnoszeniu do Oddziału Powiatowego podań o rejestrację należy równocześnie wpłacić zł 1.60 (1 zł na koszty ogłoszenia i 60 gr tytułem zwrotu kosztów dostarczonych straży druków i statutów).

W związku z powyższem donosimy, iż celem pouczenia straży pożarnych o sposobie przeprowadzenia rejestracji zostaną w najbliższym czasie zwołane przez Oddziały Powiatowe informacyjne odprawy dla członków Zarządów Straży, na które bezwarunkowo każda Straż winna wysłać swojego delegata.

Poza tem informujemy, że podania o zarejestrowanie winne być składane w poszczególnych Oddziałach Powiatowych najdalej do dnia 10 V 1935 r., ażeby te miały możność przedłożyć podania zbiorowo do zarejestrowania w terminie wyznaczonym przez Władze, t. j do dnia 15 V 1935 r.

Ostrzegamy przed ujemnemi skutkami, jakie mogą nastąpić w wypadku niezastosowania się przez Straże do wyznaczonych terminów, bowiem Straż taka będzie wykreśloną z rejestracji stowarzyszeń i tem samem rozwiązaną.

Dlatego też prosimy W. Druhów o ścisłe zastosowanie się do udzielonych wskazówek na odprawach i objaśnień zawartych w instrukcji Związku, która zostanie W. Druhom doręczona. Potrzebne statuty i druki dostarczą Strażom Oddziały Powiatowe.

Z życia zrzeszonego strażactwa,

Posiedzenie Rady Oddziału Pow. Tarnowskie Góry.

W dniu 20 III 1935 o godz. 11-tej w Tarnowskich Górach w sali zebrań Związku odbyło się posiedzenie Rady Oddziału Powiatowego Tarnowskie Góry, na którem uchwalono plan działalności i budżet Oddziału na rok 1935-36.

Udział w zebraniu wziął inspektor Śląskiego Okr. Druh podinsp. Józef Mikuła.

Posiedzenie Rady Oddziału Pow. Katowice-Wieś.

Pod przewodnictwem P. Starosty Dr. Seidlera odbyło się w dniu 23 III 1935 o godz. 17-tej w sali posiedzeń Wydziału Powiatowego w Katowicach posiedzenie Rady Oddziału Powiatowego na powiat Katowice-Wieś, celem którego było uchwalenie budżetu i planu Oddziału Powiatowego na rok 1935-36.

Posiedzenie Rady Oddziału Powiatowego Rybnik.

Uchwalenia planu działalności i budżetu na rok 1935-36 Oddziału Powiatowego Rybnik dokonano na posiedzeniu Rady Oddziału w dniu 24 III 1935 pod przewodnictwem prezesa Rady Starosty Jana Wyglendy.

Obecny na zebraniu poseł Piechaczek z okazji uchwalenia przez Sejm R. P. nowej Konstytucji w dłuższym referacie przedstawił zebranym ważność i doniosłość nowo uchwalonej Konstytucji, poczem zebrani uchwalili wśród hucznych oklasków wysłać depesze hołdownicze na ręce p. pułkownika Sławka, prezesa B. B. W. R. i p. Wojewody Śląskiego Dr. M. Grażyńskiego.

Posiedzenie Rady Oddziału Powiatowego Chorzów-Miasto.

W dniu 28 III 1935 o godz. 12 w sali posiedzeń magistratu miasta Chorzów odbyło się posiedzenie Rady Oddziału Powiatowego na miasto Chorzów, którego celem było uchwalenie planu działalności i budżetu Oddziału na rok 1935-36.

Posiedzenie Rady Oddziału Powiatowego Lubliniec.

Celem uchwalenia planu działalności i budżetu Oddziału Powiatowego na powiat Lubliniec odbyło się w dniu 31 III 1935 o godz. 10 w sali posiedzeń Wydziału Powiatowego posiedzenie tegoż Oddziału.

Zebraniu przewodniczył prezes Zarządu Oddziału Powiatowego Druh T. Dzik.

Z życia Ochotniczej Straży Pożarnej w Rybniku.

W roku bieżącym obchodzi Ochotnicza Straż Pożarna Rybnik uroczystość 60-cio letniego istnienia i należy do najstarszych Straży Pożarnych Województwa Śląskiego.

Ochotnicza Straż Pożarna w Rybniku.

Pierwszy Statut pod nazwą: „Statut des freiwilligen Feuerlösch- und Rettungs-Vereines zu Rybnik“ został wydany dnia 25 lipca 1875 r. Poprawiony i zatwierdzony przez Policję „Statut“ z dnia 20 kwietnia 1884 r. określa na owe czasy bardzo dokładnie cele i zadania związku, który działa na terenie miasta Rybnik włącznie Kolonji Brzeziny, Wawok i Paruszowice.

Jako typowa Straż prowincjonalnego miasteczka jest z obywatelstwem ściśle związana i poważana. Rozwój techniczny natomiast postępuje bardzo powoli mimo decydujących wpływów kierowników Miejskich Zakładów Przemysłowych na Straż Pożarną.

Dopiero po przydzieleniu Śląska do Macierzy następuje zmiana ku lepszemu. Po kilkuletniej fermentacji w szeregach Straży, spowodowanej tarciami narodowemi, następuje skokowy rozwój Straży. Pod prezesurą burmistrza Webera, który wykazał dużo zrozumienia dla strażactwa, otrzymuje Och. Straż Pożarna Rybnik nową remizę z świetlicą i wspinalnią, przybudowuje i rozszerza się urządzenie alarmowo-dzwonkowe z syreną elektryczną. W 1930 r. otrzymuje Straż sikawkę samochodową fabryki „Flader“ na podwoziu N. A. G. ze zbudowaną przed chłodnikiem sikawką o wydajności 1.700 litrów i jedną sikawką przenośną „Siegerin“ o wydajności 1.100 litrów. Sprzęt ten w połączeniu z dawniej zakupioną 22 m wysoką, 4-kołową drabiną mechaniczną odpowiada wszystkim wymaganiom. Uwzględniając postęp techniki pożarniczej, uzupełnia się rok rocznie sprzęt przez zakup aparatu „Draegera“, gaśnice chemiczne, rozpylacz, maski gazowe i t. d.

Tak skomplikowany sprzęt, wymagający od Strażaków conajmniej podstawowych wiadomości technicznych, powoduje reorganizację składu personalnego. Do odpowiedniego doboru ludzi znaleziono formułkę, która uwzględniając interesy miasta, nie narusza ochotniczego charakteru Straży Pożarnej. Do Miejskich Zakładów Technicznych przyjmuje się tylko urzędników i robotników, którzy są członkami w Ochotniczej Straży Pożarnej. Takie rozwiązanie sprawy personalno-organizacyjnej należy uważać szczególnie szczęśliwe, gdyż przysparzało Straży nie tylko fachowców do obsługi sprzętu gaśniczego, ale i strażaków monterów, elektrykarzy, gazowników, instalatorów, wodociągowców i t. d.

Fachowość ochotników strażaków wyposażonych w nowoczesny sprzęt gaśniczy przy życzliwem poparciu miasta rokuje dalsze postępy strażactwa rybnickiego dla dobra ogółu.

Obserwator.

Dział wychowania fizycznego.

Uchwałą Zarządu Głównego Związku z dnia 23 IV 1934 i decyzją Państwowego Urzędu Wychowania Fizycznego z dnia 7 lipca 1934 r. Nr. 03519-Społ. została zatwierdzona do użytku służbowego Instrukcja o organizacji wychowania fizycznego i sportów w Strażach Pożarnych i program obowiązującego działu wychowania fizycznego w Strażach Pożarnych.

Podtrzymanie sprawności fizycznej przez najdłuższy okres życia ma szczególne znaczenie dla prac naszej organizacji, zwłaszcza, jeśli zważymy, że na wypadek wojny w szeregach naszej organizacji pozostaną członkowie tylko starsi wiekiem, od tężyzny fizycznej których zależeć będzie skuteczność akcji przeciwpożarowej.

Z powyższych względów Zarząd Główny Związ-

ku uchwałą z dnia 23 IV 1934 postanowił, że uzyskanie i utrzymanie P. O. S. jest obowiązkiem każdego czynnego członka naszej organizacji i stanowi część składową wyszkolenia.

Chcąc przyjść z pomocą Strażom Pożarnym w wprowadzeniu programowego wyszkolenia wychowania fizycznego i tem samem uzyskania wprawy potrzebnej do zdobycia P. O. S., podajemy poniżej program zajęć wychowania fizycznego.

PROGRAM
obowiązującego działu w. f. w Strażach Pożarnych.

Lekcja w. f. trwa 1 godzinę (przed rozpoczęciem ćwiczeń strażackich): 30 minut gimnastyka, 30 minut lekka atletyka (ćwiczenia wchodzące w skład próby do P. O. S.).

Zbiórka 1, 11, 21.

I. Gimnastyka — program A.

1. Marsz ze śpiewem.
2. Marsz ze skurczem nóg.
3. Marsz z wymachem rąk do poziomu.

Ustawienie kolumny ćwiczebnej.

4. Skurcz i wyprost ramion wbok i wzwyż.
5. Podpór leżąc przodem, skurcz i wyprost ramion.
6. Berek ranny.
7. Szczur.
8. Podskokami wykroki naprzód, naprzemian prawą i lewą.
9. Podskokiem rozkrok — postawa.
10. Marsz (wolne tempo).
11. Marsz ze śpiewem.

Program B.

1. Marsz ze śpiewem.
2. Marsz ze skurczem nogi.
3. Kolumna ćwiczebna.
4. Wypad prawą nogą.
5. Wypad lewą nogą.
6. Dwójkami tyłem do siebie — szeroki rozkrok — wzajemny chwyt za ręce i wymachy ramion bokiem wzwyż.
7. Nry 1 leżą sztywno na ziemi, Nry 2 za niemi stojąc, chwytają Nr. 1 za barki i stawiają je na ziemi, następnie lekko składają na ziemi.
8. Odwrotnie — Nry 2 leżą na ziemi i t. d.
9. Berek zwykły (zabawa).
10. Bieg po kamieniach.
11. Marsz ze śpiewem.

II. Rzut granatem wagi 500 g.

Ćwiczenia rzutu wykonuje się z postawy stojące'. Rzut granatem może być z miejsca lub z rozbiegu. Nie wolno ćwiczyć rzutów na tempa i rozkładać ich na zamach i rzut. Zespół dzieli się na 2 grupy. Najpierw rzucają pojedyńczo — kolejno z 1 grupy, następnie rzuca w ten sam sposób 2 grupa. Odległość między grupami winna być taka, aby granaty (kamienie) rzucane przez jedną nie przelatywały ponad grupą drugą, lecz upadały na 8—10 m przed grupą. Początkowo należy używać do rzutów lżejszych kamieni okrągłych wagi 250—300 gr, na późniejszych lekcjach cięższych. Rzut wykonuje strażak ręką prawą lub lewą stylem dowolnym. Ręka przy rzucie winna być ugięta w łokciu. Jeżeli rzut ręką ugiętą sprawia trudności, można początkowo przerabiać rzuty ręką wyprostowaną. Rzucający staje w rozkroku lewym, lub prawym, bokiem do celu, kamień ujmuje całą dłonią, trzyma mocno, lecz bez wysiłku. Następnie wykonywa całym tułowiem i prawem (lewem) ramieniem ugiętem w łokciu zamach ku tyłowi, uginając jednocześnie nogę prawą (lewą). Szybko prostuje nogę zakroczną, robi zamach tułowia do przodu, skręt tułowia prawym (lewym) barkiem z równoczesnym wymachem ręki, którą trzyma kamień, wymachem ręki ugiętej w łokciu do zupełnego jej wyprostowania wyrzuca kamień.

Odległość rzutu będzie większa, gdy rzucający wykona podskok na prawej lub lewej nodze.

Zbiórka 2, 12, 22.

I. Gimnastyka.

1. Marsz ze śpiewem.
2. Marsz wspięty.
3. Marsz z naciśnięciem pięty.
4. Marsz z wymachem ramion przodem wzwyż.

Kolumna ćwiczebna.

5. Rozkrok, ramiona w dół, skrzyż. wymachy ramion przodem ze wspięciem na palcach.
6. Klęk podparty, skurcz i wyprost ramion.
7. Czarny lud.
8. Trzeciak.
9. Wznos ramion przodem wzwyż i opust bokiem.
10. Marsz ze śpiewem.

II. Bieg krótko-dystansowy (na szybkość).

Bieg 100 do 400 m odbywa się na przedniej części stopy. Kroki powinny być średnio-długie, równe, miarowe, tułów lekko pochylony, bez wahań wprzód lub wbok. Dłonie lekko zwinięte, ramiona poruszają się jednocześnie z naprzemianstronnym ruchem nóg, od tyłu wprzód. Im mniejsza ilość oddechów, tem łatwiej pokonać odległość. Start winien być niski, początkowe kroki krótkie, w biegu właściwym średnio wydłużać. Przy dobiegu szybkość zwiększyć.

Najpierw należy uczyć biegu właściwego, a po opanowaniu go dopiero przystąpić do nauki startu.

Zbiórka 3, 13, 23.

I. Gimnastyka — program A.

1. Marsz ze śpiewem.
2. Marsz krokiem szybkim.

3. Marsz krokiem długim.

Kolumna ćwiczebna.

4. Skłon głowy wprzód i wtył.

5. Rozklęk, siad — ramiona wzwyż i skłon wdół (ukłon japoński).

6. Taniec indjan dwójkami na prawych nogach, obroty w lewo i w prawo.

7. To samo na lewych nogach.

8. Berek żóraw.

9. Niedźwiedź.

10. Szczur.

11. Podskokiem rozkrok i do postawy powrót.

12. Marsz ze śpiewem.

I. Gimnastyka — program *B*.

1. Marsz ze śpiewem.

2. Wspięcia i przysiady.

3. Ramiona wbok i wymachy przodem wzwyż i wbok.

4. Rozkrok i rytmiczne skłony tułowia w lewo, z uderzeniem ręką o nogę.

5. To samo w prawo.

6. Wolny marsz po wyznaczonej (na sali kredą) linji, ze skurczem nogi — postawa prawidłowa.

7. Lewe ramię w bok, prawe w przód i zmiana przodem.

8. Szczur (zabawa).

9. Bieg — w biegu pozbierać 5 kamyków. Bieg 30 m, co 6 m kamyk (na sali markować).

10. Marsz ze śpiewem.

Skok w dal.

Skaczący odbija się od belki. Rozbieg wynosi 30 do 35 m, aby noga odbijająca wypadła dokładnie na belce odmierza się 7 kroków od belki, następnie 16 kroków i jeszcze 12. Odmierzone miejsca oznacza się linjami (rowkami). Linje te dzielą rozbieg na 3 części i pozwalają regulować szybkość i długość kroków w biegu. Im bliżej belki, tem więcej zwiększa się szybkość. Jeżeli skaczący odbija się prawą nogą, ślady lewej stopy powinny wypaść w rozbiegu na trzech zaznaczonych linjach (rowkach), a prawa stopa po ostatnim kroku na belce i odwrotnie. Stopa odbijająca pada na belkę poczynając od pięty i tu następuje odbicie, na które składa się małe lecz bardzo szybkie i sprężyste ugięcie, a bezpośrednio potem błyskawiczny wyprost nogi w stawie kolanowym, skokowym i biodrowym, oraz bardzo energiczne odepchnięcie stopą, które zaczyna się od pięty, a kończy się odepchnięciem palcami. W chwili odbicia wyrzucić wymachem przodem wgórę nogę drugą, zgiętą w kolanie, oraz wznieść przeciwległe ramię. W chwili ukończenia odbicia tułów jest wyprostowany. Po odepchnięciu się od belki następuje lot, nogę odbijającą szybko dociąga się do drugiej z jednoczesnym wymachem drugiego ramienia wgórę. W locie tułów jest wyprostowany, ramiona wzniesione, nogi skurczone, kolana możliwie złączone i podciągnięte jaknajbliżej piersi. Doskok odbywa się na obie nogi. Przed dotknięciem ziemi, dla osiągnięcia pełnej długości skoku, prostuje się nogi do poziomu, a dla utrzymania równowagi pochyla się tułów wprzód i jednocześnie ramionami wykonywa zamach przodem wtył i energicznie ponownie wprzód.

Skok wzwyż.

W skoku wzwyż skaczący odbija się w odległości 1 kroku od poprzeczki. Od miejsca odbicia odmierza się rozbieg 10—12 m. Kierunek rozbiegu jest skośny do poprzeczki. Rozbieg początkowo wolny, na ostatnich trzech, czterech krokach przechodzi w szybki i bardzo energiczny bieg. Z ostatniego kroku stopa nogi odbijającej pada swą powierzchnią poczynając od pięty na miejsce odbicia. Noga jest również zgięta w stawach, a tułów lekko pochylony wprzód. Tu następuje szybkie wyprostowanie się całego ciała i odepchnięcie od ziemi. Jednocześnie z odepchnięciem stopy i wyprostem nogi odbijającej wyrzuca się drugą nogę silnym wymachem przodem wgórę i jednocześnie wznosi się wgórę ramiona lekko zgięte. Odbicie ma być skierowane pionowo wgórę. Skłaniając tułów w najwyższym punkcie wzniesienia, przelatuje się nad poprzeczką w postawie nieco pochylonej ku poprzeczce. Po przelocie nad poprzeczką doskoczyć na nogę wymachową, która wskutek wcześniejszego wzniesienia i przejścia nad poprzeczką prędzej opada. Noga odbijająca później dotyka ziemi.

Zbiórka 4, 14, 24.

I. Gimnastyka.

1. Marsz ze śpiewem.

2. Marsz podskokiem po każdym kroku ze wznosem nogi wprzód.

3. Marsz z wymachem ramion przodem wzwyż.

Kolumna ćwiczebna.

4. Siad płaski i skłony tułowia z chwytem za stopy.

5. Zakrok wspięty, ramiona wbok i waga na lewej nodze.

6. To samo na prawej.

7. Wyścig w przenoszeniu rannych na plecach.

8. Sparzak.

9. Podskoki w miejscu ze skurczem nóg.

10. Ramiona wbok, wymachy dołem wprzód.

11. Marsz ze śpiewem.

II. Rzut granatem.

Zbiórka 1.

Zbiórka 5, 15, 25.

Bieg na przełaj 3 km — prowadzi kierownik ćwiczeń, który reguluje tempo.

Zbiórka 6, 16, 26.

I. Gimnastyka.

1. Marsz ze śpiewem.

2. Marsz z zaznaczeniem kroku palcami stóp.

Kolumna ćwiczebna.

3. Wymach ramion wprzód ze wspięciem i skok wprzód.

4. To samo i skok wzwyż.
5. Lis i gęsi.
6. Podpór leżąc przodem, skurcz i wyprost ramion.
7. Pożar.
8. Berek ranny.
9. Wznos ramion przodem wzwyż i opust bokiem.
10. Marsz ze śpiewem.

II. Biegi 100 m.

Zbiórka 7, 17, 27.

I. Gimnastyka — program A.

1. Marsz ze śpiewem.
2. Marsz długim krokiem (krok równy).
3. Marsz z wymachem ramion do poziomu.

Kolumna ćwiczebna.

4. Lewe ramię w poziom — skurcz i wymachy prawem przodem wzwyż — wyprost lewego.
5. To samo odwrotnie (powtarzać naprzemian).
6. Podnoszenie stóp (dwójki podnoszą jedynki chwytem pod kark — jedynki mają mięśnie napięte).
7. To samo odwrotnie.
8. Szczur.
9. Berek z pokłonem.
10. Wymach nogi w bok naprzemian z dwoma podskokami na nodze postawnej.
11. Marsz w wolnem tempie.
12. Marsz ze śpiewem.

Program B.

1. Marsz ze śpiewem.
2. Marsz z wymachem rąk.
3. Z rozbiegu 3 kroki skok wprzód, z wymachem ramion — półprzysiad i postawa.
4. Rozkrok szeroki, chwyt bioder, skręt tułowia w lewo, wymach lewą ręką i odwrotnie.
5. Niedźwiedź — zabawa.
6. Szczur — zabawa.
7. Marsz w miejscu ze skurczem nóg.
8. Marsz ze śpiewem.

II. Skoki wdal i wzwyż.

Jak na zbiórce 3.

Zbiórka 8, 18, 28.

I. Gimnastyka.

1. Marsz ze śpiewem.
2. Marsz z podskokiem po trzecim kroku ze wznosem nogi wtył.

Kolumna ćwiczebna.

3. Skłony głowy wprzód i wtył.
4. Rozkrok, ramiona w poziom skurcz, skręty tułowia z wymachem ramion wbok naprzemian.
5. Postawa wyrzutna i wymachy do rzutów (w prawo i w lewo).
6. Bieg łańcuchowy.
7. Trzeciak.
8. Podskokami wykroki wprzód.
9. Wymach ramion wprzód ze wspięciem.
10. Marsz w tempie wolnem.
11. Marsz ze śpiewem.

II. Rzut granatem.

Rzuty granatem lub kamieniami cięższemi.
Uwagi jak na zbiórce 1.

Zbiórka 9, 19, 29.

I. Gimnastyka — program A.

1. Marsz ze śpiewem.
2. Marsz z podskokiem po każdym kroku ze wznosem nogi wprzód.
3. Marsz wspięty wprzód ze skurczem nóg.

Kolumna ćwiczebna.

4. Podpór opadny przodem, skurcz i wyprost ramion ze wznosem nogi naprzemian.
5. Pełzanie na przestrzeni 10 m.
6. Dwójkami zwrot do siebie — kogucik.
7. Wyścig taczek.
8. Czarny lud.
9. Rybak.
10. Ramiona wbok i wymachy dołem wprzód.
11. Marsz ze śpiewem.

I Gimnastyka — program B.

1. Marsz ze śpiewem.
2. Ramiona wbok, wymachy dołem i z przodu w bok.
3. Przysiady, ramiona w dół.
4. Dwa kroki przed ścianą, spad podparty do ramion skurczonych, powrót do postawy przez szybki wyprost ramion. (Uwaga: jeżeli ćwiczymy na boisku, ścianę zastąpią współćwiczący. N-ry 1 i odwrotnie.)
5. Berek z pokłonem arabskim — zabawa.
6. Szczur.
7. Przejście przez kładkę (w sali odwrócona ławeczka szwedzka).
8. Walka kogutów.
9. Marsz w miejscu po hakówce (małpi chód).
10. Marsz ze śpiewem.

II. Bieg krótki.

Jak na zbiórce 2.

Zbiórka 10, 20, 30.

I. Marsz 5 km.

Tempo marszu na drodze równej i twardej około 120 kroków na minutę. W lecie odbywać w ubraniu drelichowem, w zimie w ubraniu luźnem (płaszcze, kurtki bez pasów). Z chwilą zmiany marszu, tempo marszu ulega również zmianie.

Uwagi ogólne.

Zależnie od zespołu (silny, średni, słaby) regulować szybkość ćwiczeń i ilość ruchów, w sumie daje nam to

wielkość wysiłku. Gdy zespół jest mieszany, wielkość wysiłku musi być zastosowana jak dla „słabych“ lub „średnich“. Zwracać uwagę na oznaki przemęczenia u strażaków — w wypadkach przemęczenia zwolnić strażaka z ćwiczeń.

Przed przystąpieniem do wypełniania programu w. f. referent sport. winien z danym zespołem przeprowadzić próbę sprawności celem ustalenia do jakiej grupy (silna, średnia i słaba) zaliczyć każdego strażaka.

Przeprowadza się próbę szybkości — bieg 100 m, zręczności — skok wzwyż, siły — rzut granatem ćwiczebnym wagi 500 g, lub kamieniem okrągłym wagi około 450 g.

Próbę należy przeprowadzić w czasie ciepłej pogody, w stroju lekkoatletycznym (w braku tego, bez bluz i czapek, w lekkich trzewikach lub boso).

Do biegu wybiera się miejsce płaskie, równe, bez dołków, może być porośnięte trawą. Referent sportowy wyznacza startera, który daje sygnał strażakowi na starcie, sam zaś z sekundomierzem jest na bieżni i oblicza czas każdemu, zapisując go w przygotowanej liście.

Do skoku wzwyż musi być przygotowana skocznia z dwoma stojakami (stojaki wbite po bokach skoczni o 1 krok od miejsca odbicia). Rozbieżnia powinna być twarda. Skocznia tworzy miejsce 4 x 4 m, w miejsce ziemi wybranej na głębokość 40 cm daje się piasek.

Do rzutu granatem wyznacza się teren równy, od miejsca rzutu zaznacza się 10 m odległość, następnie zaznacza się każde 5 m aż do 60 m. Linja rzutu (miejsce rzutu) zaznacza się rowkiem. Znaki odległości tworzą oś rzutu.

Podstawą do oceny będzie zestaw minimów (załącznik 1, do regul. P. O. S. wydanie P. U. W. F. i P. W.). Ocena będzie dla każdego wieku różna.

Poniżej podajemy tabelkę oceny, według której oblicza się punkty.

	b. dobry 4 punkty	dobry 3 punkty	dostateczny 2 punkty	niedostateczny 1 punkt	dla kat. wieku
Bieg za czas	15.6	15.8	16.0	więcej niż 16.0	M.A.
	15.8	16.0	16.2	„ 16.2	M.B.
	16.0	16.2	16.4	„ 16.4	M.C.
	16.6	16.8	17.0	„ 17.0	M.E.
	22.0	24.0	26.0	„ 26.0	M.F.
	25.0	28.0	30.0	„ 30.0	M.G.
Skok wzwyż za cm.	110	90—105	70—85	niżej niż 70	M.A.
	100	85— 95	70—85	„ 70	M.B.
	95	80— 90	70—75	„ 70	M.C.
	95	80— 90	70—75	„ 70	M.E.
	90	80— 85	65—75	„ 65	M.F.
	80	70— 75	55—60	„ 55	M.G.
Rzut granatem za m.	35	30	25	„ 25	M.A.
	30	25	20	„ 20	M.B.
	25	20	15	„ 15	M.C.
	30	25	20	„ 20	M.E.
	25	20	15	„ 15	M.F.
	25	20	15	„ 15	M.G.

Ocena ogólna równa się sumie punktów z trzech konkurencyj, dzielone przez 3. Przykład: Strażak z kategorji wieku M. A. uzyskał wyniki z biegu 15.6” (b. dobry, 4 pkt.) — ze skoku 110 cm (b. dobry 4 pkt.) — z rzutu 35 m (b. dobry 4 pkt.), razem 12 pkt.: 3 = 4 pkt., czyli ogólna ocena wypada b. dobra. Przez ćwiczenia należy dążyć do poprawy wyników, ażeby przy próbie do P. O. S. uzyskać wyniki wymagane przez regulamin P. O. S.

Referent sportowy straży winien pamiętać, że:

1. zainteresowanie zespołu zależy od sposobu i metody prowadzenia ćwiczeń;

2. wzorowy sprzęt w. f. i urządzenia może zastąpić prymitywem;

3. wyszkolenie strażackie i sprawność straży w akcji bojowej zależy w dużej mierze od niego samego, albowiem w. f. jest podstawą wyszkolenia i bojowej sprawności straży;

4. zadanie swe spełni należycie, gdy w wyniku pracy cały zespół uzyska P. O. S.;

5. przy prowadzeniu ćwiczeń w. f. należy zachować ostrożność, aby nie narazić członków zespołu na okaleczenie, utratę zdrowia i t. d.

Dział Żeńskich Drużyn Samarytańsko-Pożarniczych.

PODRĘCZNIKI „WYCHOWANIA FIZYCZNEGO KOBIET”.

Państwowy Urząd WF. i PW. opracował cykl podręczników „Wychowania fizycznego kobiet“, składający się z następujących części:

1. wyszkolenie sportowe kobiet;
2. turystyka górska i nizinna;
3. narciarstwo;
4. gry bojowe; strzelectwo;
5. wioślarstwo, szermierka;
6. gimnastyka, łucznictwo.

Powyższe podręczniki zostały polecone do użytku służbowego dla zespołów kobiecych WF. w organizacjach WF. i PW. rozkazem M. S. Wojsk. P. U. WF. i PW. Nr. 044-4-WFK. z dnia 21 XII 1934 r.

Cena podręczników (6 części) została ustalona na 20 złotych.

Organizacje i instruktorki mogą nabyć komplety w 5 ratach miesięcznych od daty nadesłania. Należność wpłacać na konto P. K. O. Nr. 27.272 ewentualnie na ręce upoważnionego przedstawiciela administracji, posiadającego terminową legitymację.

Instrukcja o organizacji żeńskiej służby samarytańsko-pożar. w strażach pożarnych.

1. Cele i zadania.

§ 1.

W ramach związkowych straży pożarnych może być organizowana żeńska służba samarytańsko-pożarnicza. O utworzeniu lub zwinięciu tego działu pracy decyduje Zarząd straży pożarnej, powiadamiając o swej decyzji Oddział Powiatowy Związku.

§ 2.

Celem żeńskiej służby samarytańsko-pożarniczej jest zorganizowanie i przygotowanie kobiet do wykonywania dostępnych dla nich prac przewidzianych statutem straży pożarnej, ze szczególnem uwzględnieniem służby samarytańskiej, podniesienia sprawności fizycznej i uświadomienia obywatelskiego wśród szerokich mas kobiecych oraz przysposobienie ich do akcji na wypadek klęsk żywiołowych i opl. biernej.

§ 3.

W szczególności do zadań służby żeńskiej samarytańsko-pożarniczej w strażach pożarnych należy:

a) niesienie w każdej potrzebie pomocy samarytańskiej członkom straży oraz miejscowej ludności;

b) pomoc strażom pożarnym przy zwalczaniu pożarów przez pełnienie służby wodnej, osłonowej, łącznikowej i porządkowej, oraz lżejszej wywiadowczej;

c) czynny udział w przygotowaniu obrony przeciwlotniczej biernej na odcinku straży pożarnej;

d) czynny udział w rozwoju prac wychowania obywatelskiego i kulturalno-oświatowego;

e) prowadzenie prac mających na celu podnoszenie sprawności fizycznej kobiet;

f) krzewienie zasad hygjeny;

g) krzewienie zasad bezpieczeństwa przeciwpożarowego.

Celem wykonania powyższych zadań żeńska służba samarytańsko-pożarnicza winna być należycie zorganizowana i wyszkolona.

Powyższe zadania spełnia żeńska służba samarytańsko-pożarnicza zachowaniem obowiązujących przepisów prawnych, statutu straży pożarnych oraz regulaminów i instrukcyj Związku i jego władz.

II. Członkinie.

§ 4.

Służbę samarytańsko-pożarniczą wykonywują czynne członkinie straży pożarnej przyjęte do straży przez jej Zarząd, zgodnie z § 6 i 7 statutu Stowarzyszenia Ochotniczej Straży Pożarnej.

§ 5.

Członkiniom jednostek żeńskiej służby samarytańsko-pożarniczej przysługują wszystkie prawa, zastrzeżone § 10 statutu Stowarzyszenia Ochotniczej Straży Pożarnej oraz w obowiązujących regulaminach i instrukcjach.

§ 6.

Członkinie jednostek żeńskiej służby samarytańsko-pożarniczej obowiązane są stosować się ściśle do postanowień zawartych w §§ 9 i 29 statutu Stowarzyszenia Ochotniczej Straży Pożarnej oraz obowiązujących regulaminów i instrukcyj.

§ 7.

Wszystkie członkinie jednostek żeńskiej służby samarytańsko-pożarniczej winny posiadać odpowiednie dla swego stopnia i funkcji wyszkolenie. Wyszkolenie to może być nabyte tylko zgodnie z obowiązującą instrukcją w organizacji wyszkolenia straży pożarnych.

§ 8.

Udzielanie odznaczeń, pochwał, napomnień i kar członkiniom jednostek żeńskiej służby sam.-poż. odbywa się wg. postanowień statutu straży i obowiązujących regulaminów, względnie instrukcyj ustalających te sprawy.

III. Organizacja osobowa.

§ 9.

Podstawową jednostką służby samarytańsko-pożarniczej jest pluton, składający się najmniej z dwóch sekcyj po 2 patrole każda. Patrol jako najmniejsza komórka działania służby sam. poż. składa się z 4 członkiń i patrolowej jako dowódcy. Pluton samarytańsko-pożarniczy stanowi część składową straży pożarnej i jako taki podlega wszystkim zarządzeniom obowiązującym w straży pożarnej, w zakresie służby przewidzianej niniejszą instrukcją.

Najmniejszą jednostką żeńskiej służby sam.-poż. w straży pożarnej może być samodzielny patrol w składzie 1 + 4 członkinie.

§ 10.

Plutonem żeńskim samarytańsko-pożarniczym dowodzi i kieruje w ramach obowiązujących regulaminów instrukcyj i zarządzeń komendantka plutonu, mianowana na to stanowisko przez Zarząd straży pożarnej, na wniosek Naczelnika tejże, zgodnie z § 27 pkt. g statutu Stowarzyszenia Ochotniczej Straży Pożarnej. Nominacja na stanowisko k-tki plutonu sam.-poż. musi być przed jej ogłoszeniem zatwierdzona przez Zarząd Oddziału Powiatowego Związku, zgodnie z § 66 pkt. 1 statutu Związku. K-tka plutonu posiada stopień dowódcy plutonu straży, przyczem nadanie tego stopnia uzależnione jest

od uzyskania przez kandydatkę na to stanowisko odpowiedniego przygotowania fachowego, ustalonego przez instrukcję o organizacji wyszkolenia straży pożarnych Związku.

K-tka plutonu żeńskiego ma do pomocy zastępczynię. W wypadku nieobecności k-tki — zastępczyni wchodzi we wszystkie obowiązki k-tki, ale bez praw.

§ 11.

K-ta plutonu sam.-poż. jest referentką służby sam.-poż. w straży pożarnej i podlega narówni z dowódcami innych plutonów — Naczelnikowi straży.

Jako referentka służby sam.-poż. w straży k-tka plutonu sam.-poż. bierze udział w posiedzeniach Zarządu straży z głosem doradczym, referując sprawy swego zakresu działania po uprzedniem porozumieniu się i uzgodnieniu spraw z Naczelnikiem straży jako swoim bezpośrednim zwierzchnikiem.

Z tytułu swej funkcji k-tka plutonu wchodzi w skład Rady straży z głosem decydującym.

§ 12.

Sekcją sam.-poż. dowodzi i kieruje sekcyjna, mianowana na to stanowisko przez Naczelnika straży pożarnej, zgodnie z § 27 pkt. g statutu Stowarzyszenia Ochotniczej Straży Pożarnej.

Sekcyjna powinna uzyskać odpowiednie przygotowanie fachowe, ustalone instrukcją o organizacji wyszkolenia straży pożarnej.

W wypadku, kiedy w straży pożarnej zorganizowano jednostkę mniejszą niż pluton, t. j. sekcję lub patrol sam.-poż., sekcyjna lub patrolowa jako k-tka jednostki sam.-poż. wchodzi w prawa i obowiązki k-tki plutonu, wymienione w § 11 niniejszej instrukcji, z tą zmianą że w Radzie straży pożarnej bierze udział z głosem doradczym.

W wypadkach nieobecności sekcyjnej, zastępuje ją najstarsza w sekcji patrolowa.

§ 13.

Patrolem sam.-poż. dowodzi patrolowa, mianowana na to stanowisko przez Naczelnika straży pożarnej zgodnie z § 27 pkt. g statutu Stowarzyszenia Ochotniczej Straży Pożarnej.

Patrolowa posiada w zasadzie stopień starszej samarytanki, niemniej jednak obowiązki patrolowej może pełnić starsza wiekiem i doświadczeniem samarytanka.

Patrolowa powinna uzyskać odpowiednie przygotowanie fachowe, ustalone instrukcją o organizacji wyszkolenia straży pożarnej.

§ 14.

We wszystkich wypadkach, gdy stanowiska k-tek plutonu, sekcyjnych i patrolowych muszą być obsadzone członkiniami nieposiadającemi wymaganych kwalifikacyj fachowych, nominacje mogą być tylko tymczasowe jako członkiń pełniących obowiązki aż do chwili uzyskania pełnego wyszkolenia, po uzyskaniu którego następuje zatwierdzenie nominacji.

Wzór pisma nominacyjnego na wszystkie powyższe stanowiska podany jest w załączniku Nr. 1.

§ 15.

Szczegółowe prawa i obowiązki, związane ze stanowiskami funkcyjnemi w plutonie, określa statut straży oraz regulaminy, instrukcje, regulujące czynności straży pożarnej i plutonu żeńskiego sam.-poż., ustalone przez władze Związku.

§ 16.

W wypadku nienależytego wywiązywania się ze swych obowiązków, określonych statutem oraz regulaminem wewnętrznym, lub w razie nieposłuszeństwa względem władz strażackich, członkinie jednostek żeńskiej służby sam.-poż. podlegają rygorom zawartym w § 27 pkt. f statutu Stowarzyszenia O. S. P.

Zwolnienia k-tki plutonu dokonywa Zarząd straży pożarnej prawomocną uchwałą na wniosek Naczelnika straży pożarnej, przyczem zwolnienie to wymaga przed jego ogłoszeniem zatwierdzenia przez Zarząd Oddziału Powiatowego Związku zgodnie z § 66 pkt. h statutu Związku.

IV. Umundurowanie.

§ 17.

Członkiniom żeńskiej służby sam.-poż. przysługuje prawo noszenia munduru związkowego oraz używania oznak i odznaczeń wg. obowiązujących wzorów, zgodnie z § 10 pkt. c statutu Stow. O. S. P.

Członkinie służby sam. poż. obowiązane są pełnić obowiązki służbowe w umundurowaniu, z przysługującemi im oznakami starszeństwa.

Noszenie umundurowania poza służbą dozwolone jest tylko w wypadkach określonych § 10 pkt. c statutu Stow. O. S. P.

V. Sprzęt, ekwipunek i pomieszczenie.

§ 18.

Każdy pluton sam.-poż. powinien posiadać sprzęt i ekwipunek, pozwalający mu pełnić należycie akcję samarytańską w czasie pożaru oraz służbę odkażającą i samarytańską w opl. biernej, jako organów pomocniczych straży pożarnych w tej akcji.

Ilości, rodzaje sprzętu i wyekwipowania plutonu żeńskiego sam.-poż. podane są w załączniku Nr. 2.

W czasie spełniania funkcji pomocniczych pożarniczych, posługują się sprzętem plutonów męskich pożarniczych.

Sprzęt i ekwipunek potrzebny do wyszkolenia plutonu sam.-poż. w poszczególnych jego działach pracy ustalają instrukcje wyszkoleniowe.

W wypadku, gdy plutony żeńskie sam.-poż. prowadzą poza powyżej wspomnianą pracą jeszcze inne działy, np. placówki hygieniczne, lub oświatowe, opieki nad dzieckiem i t. p., sprzęt potrzebny do pracy tych placówek winien być ustalony oddzielnie przez Zarząd straży pożarnej w porozumieniu z Oddziałem Powiatowym Związku i zgodnie z odpowiednią instrukcją Zw.

§ 19.

Podstawą wewnętrznej działalności plutonu żeńskiego powinny być: punkt samarytański doraźnej pomocy, bibljoteka, świetlica lub inne ośrodki pracy plutonu żeńskiego, urządzone, względnie przystosowane do właściwych zadań.

VI. Fundusze na utrzymanie służby sam.-poż.

§ 20.

Wydatki związane z działalnością żeńskiej służby sam.-poż. ponosi Zarząd straży pożarnej. W związku z powyższem Zarząd straży poż. ma prawo korzystania z zasiłków udzielanych na cele żeńskiej służby sam.-poż. z odpowiednich instytucyj ubezpieczeniowych i samorządowych.

Jednocześnie Zarząd straży, posiadający żeńską służbę sam.-poż., może korzystać z pomocy finansowych innych organizacyj, przyczem jednak fundusze otrzymywane od tych organizacyj na cele żeńskiej służby sam.-poż. nie mogą być w żadnym wypadku używane na inne cele.

Pluton lub mniejsza jednostka sam.-poż. powinna jednak starać się o powiększenie funduszu straży, wnosząc swą inicjatywę i pracę w organizowanie imprez dochodowych, przyczem czysty dochód z danej imprezy, zorganizowanej z inicjatywy i przy pomocy żeńskiej służby sam.-poż., powinien być w pierwszym rzędzie użyty przez Zarząd straży na cele związane z pracami tegoż plutonu.

§ 21.

Członkinie plutonu żeńskiego sam.-poż. opłacają składki członkowskie do kasy Zarządu straży w wysokości określonej statutem straży, narówni z innymi członkami czynnymi. Ponadto członkinie żeńskiej służby sam.-poż. mogą opłacać dobrowolnie dodatkową składkę na cele związane bezpośrednio z działalnością plutonu żeńskiego.

§ 22.

Żeńska służba sam.-poż. nie prowadzi własnej kasy i rachunkowości oraz książek inwentarzowych, gdyż te prowadzone są tylko przez Zarząd straży pożarnej.

§ 23.

Sprzęt i ekwipunek żeńskiej służby sam.-poż. stanowi majątek straży. Winien on być zapisany w księdze inwentarzowej straży pożarnej.

Sprzęt i ekwipunek nabywany z funduszów poszczególnych członkiń, jeżeli nie został w sposób wyraźny przekazany na własność straży — stanowi prywatną własność członkiń.

VII. Ewidencja i sprawozdawczość.

§ 24.

Każdy pluton lub mniejsza jednostka żeńskiej służby sam.-poż. winna prowadzić ewidencję prac służby samarytańsko-pożarniczej w formie dziennika (wzór w załączniku Nr. 3).

Dziennik służby sam.-poż. prowadzi k-tka plutonu, wzgl. k-tka samodzielnej jednostki sam.-poż. w straży pożarnej.

Celem uwidocznienia postępu prac plutonów żeńskich, straże pożarne, w których została utworzona żeńska służba sam.-poż., obowiązane są składać Oddziałowi Powiatowemu opisowe sprawozdania z działalności tej służby wg. wzorów ustalonych przez Związek.

VIII. Likwidacja.

§ 25.

O likwidacji żeńskiej służby sam.-poż. w straży poż. decyduje Zarząd straży pożarnej.

Likwidacja żeńskiej służby sam.-poż. może nastąpić wskutek niedostatecznej liczby członkiń, bezczynności, działania na szkodę strażactwa lub przekroczenia obowiązującego statutu, regulaminów i instrukcyj.

§ 26.

Instrukcja niniejsza obowiązuje z dniem jej ogłoszenia.

DRUŻYNY ŻEŃSKIE SAM.-POŻARNICZE ROZWIJAJĄ SIĘ.

W dniu 6 III b. r. odbyło się zebranie organizacyjn. Drużyny żeńskiej sam.-poż. w Knurowie. Na sali zebrań urzędu gminnego zgromadziło się dość licznie miejscowe społeczeństwo z Ks. Proboszczem, Nacz. Gminy, Kierownikiem szkoły na czele.

Ochotnicza straż pożarna miejscowa stawiła się w komplecie

Przybyło dość wiele kandydatek na Członkinie do owej drużyny.

Zebranie zagaił prezes O. S. P. Knurów, poczem Druh Instruktor Pow. omówił ogólnie zadania i cele powstającej organizacji, duże ich znaczenie w czasie pokoju i na wypadek wojny.

Na p o. komendantki drużyny wybrano Druchnę Smakównę.

Podkreślić należy b. duże zainteresowanie się sprawą tych drużyn przez miejscowe społeczeństwo i kierownicze jednostki wśród niego. Życząc nowo-powstałej placówce druż. żeńskiej sam.-poż. — pomyślnego rozwoju, żywimy nadzieję, że w ślad za Knurowem pójdą inne miejscowości powiatu Rybnickiego i Śląska, tworząc na swym terenie tak ważne placówki dla społeczeństwa i państwa.

U c z e s t n i k.

Prace straży na najbliższy okres.

Przeprowadzić Walne zgromadzenie straży o ile takowe nie odbyło się jeszcze, z następującym porządkiem obrad: a) Sprawozdanie roczne z działalności Zarządu, b) Sprawozdanie Komisji rewizyjnej z gospodarki Zarządu Straży, c) Uchwalenie budżetu na rok 1935-36, d) Uchwalenie planu działalności na rok 1935-36. — U w a g a: Uzupełniające wybory Zarządu oraz Komisji Rewizyjnej i sądu koleżeńskiego zostaną w strażach przeprowadzone po przyjęciu przez straże wzorowego statutu.

Poza tem należy załatwić następujące sprawy:

Naczelnik i adjutant: Opracować plan lekcyjny wyszkolenia na najbliższy kwartał pracy, zaopatrzyć oficerów i podoficerów w podręczniki wyszkoleniowe. Ustalić terminy zbiórek wyszkoleniowych, założyć listy kontroli obecności na zbiórkach wyszkoleniowych.

Sekretarz: Uzupełnić ewidencję członków czynnych i wspierających, sporządzić wykaz członków do ubezpieczenia od wypadków, zgłosić ubezpieczenie koni do Kasy Ubezpieczenia koni, zgłosić ubezpieczenie remizy. Przesłać przyjęty przez Walne zgromadzenie straży plan działalności, budżet na rok 1935-36 oraz sprawozdanie z działalności za rok 1934-35 do Oddziału Powiatowego.

Skarbnik: Uregulować należności za prenumeratę „Przeglądu Pożarniczego", „Gazety Strażackiej", „Strażaka Śląskiego"; uregulować należności z tytułu ubezpieczenia członków, koni i remizy. Sporządzić sprawozdanie gospodarcze za rok 1934-35. Uiścić składkę członkowską do Oddziału Powiatowego za rok 1934-35. Przygotować nową teczkę do przechowywania dowodów kasowych za rok 1935-36.

Gospodarz: Dopilnować doprowadzenie remizy do należytego stanu, oczyścić napisy na remizie, dokonać prób wytrzymałości drabin i linek. Uzupełnić braki w zapiskach inwentarskich.

Od Administracji.

Nadawanie pieniędzy blankietami nadawczemi P. K. O.

Zwracamy się z prośbą do wszystkich nadających pieniądze blankietem nadawczym P. K. O. o wyszczególnienie na odwrotnej stronie blankietu, na jaki cel pieniądze są przeznaczone, gdyż pominięcie tego przyczynia się do popełniania przez administrację lub biuro Okręgu Śląskiego nieświadomych pomyłek na szkodę wysyłającego pieniądze.

Datki na „Samolot Ziemi Śląskiej".

Wezwanie straży do składania ofiar na „Samolot Ziemi Śląskiej" znalazło zrozumienie, czego dowodem są nadsyłane z wszystkich stron datki na ten cel.

Podkreślić należy ofiarność członków straży pożarnych w Imielinie, Simoradzu i Zakł. Hutn. Gieschego w Szopienicach, którzy na powyższy cel dobrowolnie złożyli większe datki.

Poza tem następujące straże pośpieszyły z datkami na trwałe upamiętnienie imienin P. Marszałka Piłsudskiego:

O. S. P. Orzegów 3 zł;

O. S. P. Simoradz 26.50 zł;

Straż Pożarna Zakł. Hutniczych Giesche Sp. Akc. w Szopienicach 43 zł;

O. S. P. Ochaby 1 zł;

O. S. P. Ruptawa 5 zł;

O. S. P. Kiczyce 2 zł;

O. S. P. Landek 5 zł;

Korpus techniczny Okręgu Śląskiego 8 zł;

O. S P. Bluszczów 2 zł;

O. S P. Ogrodzona 6.40 zł;

O. S. P. Imielin 25 zł.

Razem wpłacono dotychczas na „Samolot Ziemi Śląskiej“ 126 zł 90 gr.

Administracja prosi o ostateczne uregulowanie należności za prenumeratę „Strażaka Śląskiego” za rok 1935. Nadmieniamy, iż do tych straży pożarnych, które do dnia 1 V 1935 nie uregulują powyższych należności będziemy zmuszeni wstrzymać wysyłkę numeru.

Cennik wydawnictw technicznych i rysunków budowlanych.

1. **Strażnice:**

Album Strażnic, cena 8 zł.

Typ I Strażnica mała, drewniana, parterowa, opis P. P. Nr. 1 z 1932 r., zł 30.

Typ II Strażnica mała murowana, parterowa, zł 40

Typ III Strażnica normalna, wiejska, murowana, parterowa zł 50.

Typ III a Strażnica jak wyżej, z pustaków, parterowa, opis P. P. Nr 10 z 1931 r., zł 30.

Typ IV Strażnica duża, wiejska, piętrowa, zł 50.

Typ V Strażnica dla osad przemysłowych i letniskowych, piętrowa, zł 70.

Typ VI Strażnica dla dużych, zmotoryzowanych straży wiejskich, parterowa, zł 70.

Typ VII Strażnica dla małych miasteczek, piętrowa, z pustaków, zł 50.

Typ IX a Strażnica dla miasteczek, 8 m, murowana, piętrowa, zł 90.

Typ IX b Strażnica dla miasteczek, 10 m, murowana, piętrowa, zł 90.

Uwagi: 1. Komplety projektów strażnic parterowych obejmują 2 egzemplarze rysunków i tyleż kosztorysów ślepych (wykazów materjałów).

Kosztorysy projektów strażnic piętrowych obejmują 3 egzemplarze rysunków i tyleż kosztorysów ślepych.

2. Wszystkie rysunki strażnic są po wrysowaniu planów sytuacyjnych podklejone na kartonie o formacie przepisanym przez władze administracyjne, podpisywane przez architekta i w stanie gotowym do zatwierdzenia, wysyłane strażom po uprzedniem uiszczeniu opłaty.

3. Za komplety niepodklejone i niepodpisane przez architekta udzielamy 50 proc. zniżki od cen wyżej wykazanych.

2. **Wspinalnie** (typy zatwierdzone przez Kom. Techn. i Zarząd Główny):

Typ I. Wspinalnia dwupiętrowa, jednościenna (2 arkusze) zł 5.

Typ II. Wspinalnia trzypiętrowa, jednościenna (1 arkusz) zł 6.

Typ III. Wspinalnia trzypiętrowa, czterościenna (2 arkusze) 10 zł.

Uwaga: do każdego kompletu rysunków wspinalni należą 2 kosztorysy ślepe.

3. **Zbiorniki wodne.**

12 m^3 Zbiornik żelbet. strop wzmocniony, pod jezdnię (wraz z dwoma kosztorysami) zł 5.

15 m^3 Zbiornik lekkiej budowy, pojemność 10, 12 lub 15 m^3 zł 5.

30 m^3 Zbiornik lekkiej budowy, pojemność 20, 25 lub 30 m^3 zł 6.

Zeszyty szkiców urządzeń wodnych zł 3 (na wyczerpaniu).

Uwaga: Przy zamówieniu ponad 10 egzempl. po 2 zł za sztukę.

Kompletujcie bibljoteki strażackie!

Komitet Redakcyjny stanowią: Mikuła A., Pacuła K., Rzeźniczek M., Suchoń W. i Wallis S. — Nakładem Okręgu Śląskiego Związku Straży Pożarnych. — Redaktor odpow.: A. Mikuła. — Drukarnia „Dziedzictwa“ w Cieszynie.